

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regvlaris Ord. S. Avgvstini De Imitatione Christi Libri Qvatvor

Thomas <von Kempen>

Antverpiæ, 1617

Cap. XXIV. De iudicio, & pœnis peccatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45760](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45760)

nescis etiam quid te post mortem se-
quetur. Dum tempus habes, con- *Mat. 6.*
grega tibi diuitias immortales. Præ- *Luce*
ter ialutē tuam, nihil cogites; solūm *12.*
quæ Dei sunt, cures. Fac nunc tibi *Gal. 6.*
amicos, venerando Dei Sanctos, & *Luce*
eorum actus imitando: vt cūm defe- *16.*
ceris in hac vita, illi te recipiant in *Heb. 11*
æterna tabernacula.

9 Serua te tamquam peregrinum *1 Pet. 2*
& hospitem super terram, ad quem
nihil spectat de mundi negotiis. Ser-
ua cor liberum, & ad Deum sursum *Hebr.*
erectum, quia non habes hīc manen- *13.*
tem ciuitatem. Illuc preces & gemi-
tus quotidianos, cum lachrymis di-
rige, vt spiritus tuus mereatur ad
Dominum, post mortem, feliciter
transire. Amen.

CAP. XXIIII.

De iudicio, & pænis peccatorum.

IN omnibus rebus respice finem,
& qualiter ante districtum stabis
iudicem, cui nihil est occultum; qui *Hebr.*
muneribus non placatur, nec excu- *10.*
sationes recipit: sed, quod iustum

Iob 9. est, iudicabit. O miserrime & insipiens peccator, quid respondebis Deo, omnia mala tua scienti: qui interdum formidas vultum hominis irati? *Luc. 16* Ut quid non prævides tibi in die iudicij, quando nemo poterit per alium excusari vel defendi: sed vnusquisque, sufficiens onus erit sibi ipsi?

2 Cor. 6 Nunc labor tuus est fructuosus, fletus acceptabilis, gemitus exaudibilis, dolor satisfactorius, & purgatiuus.

Iac. 1. 2 Habet magnum & salubre purgatoriũ patiens homo, qui suscipiens iniurias, plus dolet de alterius malitia, quàm de sua iniuria: qui pro contrariantibus sibi libenter orat, & ex corde culpas indulget, qui veniam ab aliis petere non retardat: qui facilius miseretur, quàm irascitur: qui sibi ipsi violentiam frequenter facit, & carnem omnino spiritui subiugare conatur. Melius est modò purgare peccata, & vitia refecare, quàm in futuro purganda reseruare. Verè nos ipsos decipimus per inordinatum amorem, quem ad carnem habemus.

3 Quid aliud ignis ille deuorabit, nisi

nisi peccata tua? Quantò ampliùs tibi ipsi nunc parcis, & carnem sequeris: tantò duriùs postea lues, & maiorem materiam comburendi referuas. In quibus homo peccauit, in illis grauiùs punietur. Ibi acediosi, ardentibus stimulis perurgentur: & gulosi, ingenti siti ac fame cruciabantur. Ibi luxuriosi, & voluptatù amatores, ardenti pice & fœtido sulphure perfundentur: Et sicut furiosi canes, præ dolore inuidiosi vlulabunt.

4 Nullum vitium erit, quod suum proprium cruciatum non habebit. Ibi superbi, omni confusione replebuntur: & auari, miserrima egestate artabuntur. Ibi erit vna hora grauior in pœna, quàm hîc centum anni in amarissima pœnitentia. Ibi nulla requies est, nulla consolatio damnatis: hîc tamen interdum cessatur à laboribus, atque amicorum fruitur solatiis. Esto modò sollicitus & dolens, pro peccatis tuis: vt in die iudicij, securus sis cum Beatis. Tunc enim iusti stabunt in magna constantia aduersus eos, qui se angustiauerunt, & depresserunt. Tunc stabit ad iudican-

Iob 40.
& 41.

Sap. 5.

dum, qui modò se subiicit humiliter iudiciis hominum. Tunc magnam fiduciam habebit pauper & humilis, & pauebit vndique superbus.

5 Tunc videbitur sapiens in hoc mundo fuisse, qui pro Christo didicit stultus & despectus esse. Tunc placebit omnis tribulatio patienter perpessa, & omnis iniquitas oppilabit os suum. Tunc gaudebit omnis deuotus, & inuerebit omnis irreligiosus.

2. Cor. 4. Tunc plus exultabit caro afflicta, quàm si in delitiis fuisset semper nutrita. Tunc splendet habitus vilis, & obtenebrescet vestis subtilis. Tunc plus laudabitur pauperculum domicilium, quàm deauratum palatium. Tunc iuuabit plus constans patientia, quàm omnis mundi potentia. Tunc amplius exaltabitur simplex obedientia, quàm omnis sæcularis astutia.

Isa. 29.

6 Tunc plus lætificabit pura & bona conscientia, quàm docta philosophia. Tunc plus ponderabit contemptus diuitiarum, quàm totus thesaurus terrigenarum. Tunc magis consolaberis super deuota oratione, quàm super delicata comestione. Tunc potius

tius gaudebis de seruato silentio, quàm de longa fabulatione. Tunc plus valebunt sancta opera, quàm multa pulchra verba. Tunc plus placebit stricta vita & ardua pœnitentia, quàm omnis delectatio terrena. Discite te nunc in modico pati, vt tunc à grauioribus valeas liberari. Hic primò proba, quid possis postea. Si nunc tam parum vales sustinere, quomodo æterna tormenta poteris sufferre? Si modò modica passio tam impatientem efficit, quid gehenna tunc faciet? Ecce verè non potes duo gaudia habere, delectari hic in mundo, & postea regnare cum Christo.

7 Si vsque in hodiernum diem, *Luc. 12.*
semper in honoribus & voluptatibus vixisses: quid totum tibi profuisset, si iam mori in instanti contingeret?

Omnia ergo vanitas, præter amare *Eccle 1.*
Deum, & illi soli seruire. Qui enim *Rom. 8.*
Deum ex toto corde amat: nec mortem, nec supplicium, nec iudicium, nec infernum metuit: quia perfectus amor, securum ad Deum accessum facit. Quem autem adhuc peccare delectat, non mirum, si mortem & iudicium

dicium timeat. Bonum tamen est, vt si necdum amor à malo te reuocat, saltem timor gehennalis coërceat. Qui verò timorem Dei postponit, diu stare in bono non valebit, sed diaboli laqueos citiùs incurret.

CAP. XXV.

De feruenti emendatione totius vite nostrae.

2 Tim. 1 **E**STO vigilans & diligens, in Dei
4. seruitio: & cogita frequenter, ad quid venisti, & cur sæculum reliquisti? Nõne vt Deo viueres, & spiritualis homo fieres? Igitur ad profectum ferueas, quia mercedem laborum tuorum in breui recipies: nec erit tunc ampliùs timor aut dolor, in finibus tuis. Modicum nunc laborabis, & magnam requiem, imò perpetuam lætitiã, inuenies. Si tu permanseris fidelis & feruidus in agendo, Deus procul dubio erit fidelis & locuples in retribuendo. Spem bonam retinere debes, quòd ad palmam peruenies: sed securitatem capere non oportet, ne torpeas, aut elatus fias.

2 Cùm